

ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

říjen 2019

7. 10. PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ

Co je to růženec

Modlitba růžence v sobě obsahuje stále se opakující volání po Mariině přimluvě; zahrnuje v sobě všechnu bídu doléhající na člověka a obsahuje rozjímání a přemítání o jejím životě, který byl naplněný Bohem. Toto rozjímání je zaměřeno na život Kristův. (Podle R. Guardiniho z knížky "O modlitbě", s. 221-227)

Co to je růženec?

Růženec je především modlitba rozjímavá, niterná. Je to modlitba kristologická, směřuje ke Kristu, který je ve středu růžence, a tedy i ve středu rozjímání. Podkladem růžence je uvažování o událostech z jeho života. Nejde tedy o jednotlivá slova zdrávasů, ale o události z života Ježíšova.

Je k tomu ale potřeba šňůrky s růžencovými zrnky? A nejsou zde slova zbytečná? A růženec je modlitba pro ty (či pro ty chvíle), které by "rušilo" absolutní ticho. Slova zdrávasu se stávají jakýmsi řečištěm, kterým plyne proud myšlenek, stávají se pomůckou k lepšímu soustředění. Jsou jako břeh, na který naše prchavé myšlenky narážejí a vracejí se zpět do řečiště. Šňůra růžence a její zrnka jsou k tomu, aby nás vedly. (Naše víra, str. 233-234)

Vznik růžence

Modlitba růžence má svůj kořen v modlitbě žalmů. Křesťané hned od počátku přejali žalmy jako podklad pro svou modlitbu. V žalmech totiž každý člověk snadno poznává Boha, jako svého nejvyššího dobrodince a spasitele, ke kterému je možno se obracet s díky a od něhož se může s důvěrou žádat milost, pomoc, milosrdenství a odpuštění hříchů.

Zvláště poustevníci a řeholníci se hojně modlili žalmy. V jejich společenství se každý zavázal alespoň jednou týdně pomodlit se nad všemi 150-ti žalmy. Časem se vžilo, že se ke každému žalmu přidávalo jedno tajemství z Ježíšova života. Tak vznikl soubor 150-ti tajemství k jednotlivým žalmům. Protože ale někteří bratři neuměli číst, vyvinul se časem zvyk modlit se místo 150-ti žalmů 150 "otčenášů" a "zdrávasů". Tato modlitba se prokládala velebením Nejsvětější Trojice ve zvolání: "Sláva Otci...". Později se počet tajemství snížil na patnáct, takže bylo možné se je naučit nazpaměť. Křesťanská víra začala později nahlížet na tajemství Ježíšova života Mariiným pohledem, tedy pohledem té, která Boha plně přijala do svého života, jeho slovo slyšela, uchovávala ho ve svém srdci a zachovávala ho (srv. Lk 2, 51; 11, 28). Růženec tak lidem připomíná, z pohledu lidí, nejvýznamnější Boží činy.

Růženec by neměl být samoúčelnou modlitbou, ale modlitbou, která křesťana učí, podněcuje a pomáhá se otevřít Bohu a jen na Něm založit osobní život a naději. Toto vše je zvláště zřejmé ze závěrečné modlitby v růženci: „Bože, Tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu; dej nám, prosíme, abychom na přimluvu Panny Marie podle těchto tajemství žili a dosáhli toho, co slibují. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.“ (Podle prof. Dr. L. Rupčiče: Zprávy z Medžugorje, č. 10-94)

Mariiny vzpomínky

Maria žije s očima upřenými na Krista a každé jeho slovo je pro ni pokladem: Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o

tom (Lk 2,19; srov. 2,51). Vzpomínky na Ježíše, pevně vtištěné do jejího ducha, ji provázely za všech okolností, když ve své mysli znovu prožívala rozličné okamžiky svého života po Synově boku. Právě tyto vzpomínky jsou v jistém smyslu podstatou "růžence", který Maria během dnů svého pozemského života neustále recitovala.

Také nyní, uprostřed radostných zpěvů v nebeském Jeruzalémě, je příčina jejích díky a její chvály stejná. Právě ona inspiruje její mateřskou péči o putující církve, ve které Maria - širitelka evangelia - "děj" svého vyprávění dále rozvíjí. Maria věřícím stále znovu a znovu předkládá "tajemství" svého Syna s přáním, aby je kontem plovali, a Kristova tajemství tak mohla prokázat veškerou svoji spasitelnou moc. Křesťanské společenství se modlitbou růžence vlastně sladuje se vzpomínkami a pohledem Mariiným. (Apoštolský list o růženci)

pastorace.cz

Proč se vůbec modlit růženec?

Lidé se mě často ptají, jestli se modlím růženec. Myslím si, že já jako moderní kněz, co jde s dobou, to přenechávám „bigotním ženským“.

Růženec mám rád

Modlím se ho každý den a rozjímám o něm. Růženec mám ne-smírně rád. Modlím se ho na malinkém kulatém růženci - je to praktické a přitom nenápadné.

Rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života

Růženec je rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho matka. S růžencem můžeme rozjímát o Kristově životě a o nejzávažnějších momentech v životě jeho matky. Je to skvělé rodinné album. Střídá se v něm radost s utrpením a končí nádherným oslňujícím světlem: vzkříšením. Otevřme rodinné album Panny Marie a uvažujme o velkých okamžicích jejího života! Vyzvějme ji v modlitbě růžence. Mějme stále v kapse „růžencové kolečko“, které nám ulehčí kdykoliv a kdekoli říkat prostě jako dítě: „Zdrávas Maria...“

Omílání stále stejné modlitby?

Jednou z námitek proti růženci je tvrzení, že je to omílání stále stejné modlitby, což unavuje, a člověk při tom pak myslí na jiné věci. Myslím si ale, že opakuješ-li modlitbu „Zdrávas Maria“ soustředěně, pak, i když se občas v mysli odchýlíš, zůstáváš v proudu, v dechu lásky, který tě nese a oživuje. Růženec tě tak uvádí do povznášejícího ovzduší. Modlitba totiž nepřitahuje nebesa k zemi. Je to povznesení tvého srdce k Bohu, který ví lépe než ty, co potřebuješ.

Bůh počítá i s (námi) malými

Bůh vždycky vykonal velké věci s malými a bezvýznamnými. Nedává přednost „hrdinům“, jako je Rambo nebo Schwarzenegger. V televizi vidíš chlapy svalnaté, pěkné na pohled, jak překonávají všechna nebezpečí a překážky. A ty jim věříš! Sdělovací prostředky ti říkají: Nejsi-li krásný ani prachatý, ani svalnatý, mimořádně inteligentní, platíš za blbce. Bůh si však našťestí počíná jinak!

Proč se vůbec obracet k Marii?

Pokud měl člověk milující mámu, něžnou, pozornou, vždycky k dispozici, mazlivou, ráznou i laskavou, spravedlivou a schopnou říci i „ne“, dostal tak parádní výbavu. Moje máma je taková. A taková byla Maria. Jestli ale tvá matka nebyla taková, jakou jsi chtěl mít, tím spíše a více se obračej k Marii!

(podle knihy Setkání s Marií od Guy Gilberta - kněze pařížského podsvětí)

Růženec - nejsilnější léčebný prostředek

Papež Jan Pavel II. prohlásil: "Růženec je současně meditací i prosbou. Naléhavost prosby o přímluvu Matky Boží spočívá na důvěře, že její mateřská přímluva může u Srdce Syna dosáhnout všeho." Připomenul, že "růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha Svatého postupně rozvíjel v druhém tisíciletí, je oblíbená modlitba mnoha světců a učitelský úřad Církve k ní často vybízí." Proti hrozbám válek, terorismu a všem druhům zla, tento papež pozvedl růženec se slovy: "Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěřte Matce Boží." V roce 2003 bylo od něj do růžence připojeno pět tajemství světa.

Papež Pius XII. prohlásil, že růženec je kompendium (souhrn) celého evangelia.

Tato modlitba ukazující dějiny naší spásy, patří k nejvíce doporučovaným a nejučinnějším a je stavěna na přední místo za mši svatou a pro duchovní osoby hned za modlitbu breviáře.

Je modlitbou prostou i náročnou. Je pro každého a přitom k ní patří plné zapojení srdce i mysli. Má 4x5 desátek s 20 tajemstvími. Radostným růžencem je nám nabízeno zpřítomnění si Otcovy lásky, s níž nám poslal svého Syna, abychom skrze něj měli věčný život v jeho společenství.

Růžencem světa je nám nabízen správný pohled na životní cestu až po tajemství eucharistie, které je láskyplným sjednocením se s Bohem, díky výkupné smrti na kříži dovršené vzkříšením.

Bolestným růžencem je nám nabízeno pohroužení se do díla vykoupení utrpením Božího Syna až po vylití veškeré krve za hřích každého jednoho z nás. Je připomínkou toho, jak velké zlo je hřích.

Slavným růžencem je náš pohled směřován k věčnému cíli, kterým je trvalé spojení s Bohem. Je to pohled za hranici smrti do náruče všeobjímající Otcovy lásky.

Růženec je dar Mariiny lásky, Matkou podaný prostředek k úspěšnému projití životem a průvodcem na cestu ke svatosti.

Toto by měly být dostatečné důvody, abychom si ho zamilovali a používali.

PŘÍBĚH O MNIŠÍCH

Na jednom vrchu na Západě stál slavný klášter. Žilo v něm mnoho mnichů a mnoho poutníků tam přicházelo na návštěvu. Klášter byl velmi bohatý na povolání a byl známý zejména svými liturgickými slavnostmi.

Ale postupně začala sláva a popularita tohoto kláštera upadat. Až nepřicházeli mladí žádat o přijetí do kláštera a rok co rok se snižoval i počet mnichů, kteří v něm žili. Liturgické slavnosti ztratily svůj lesk a také počet poutníků klesal.

Představený kláštera a mniši byli nešťastní. Představený se proto rozhodl svolat všechny mnichy, aby se pokusil najít příčinu úpadku. Ale nemohli přijít na důvod, proč to tak je, a proto vyslali představeného, aby navštívil moudrého muže. Představený se rozhodl odcestovat do Indie a požádat o radu indického guru. Našel velmi moudrého a svatého muže a předložil mu problém kláštera. Ptal se ho: „Co se stalo? Co máme dělat?“ Guru řekl: „Dej mi pár dnů na rozmyšlenou a potom si přijď pro odpověď.“ Představený několik dní počkal a pak si přišel pro odpověď. Guru řekl jen několik slov: „Důvod úpadku kláštera je velmi jednoduchý. Jeden mezi vámi je Mesiáš v přestrojení a vy jste ho nepoznali.“ Představený se vrátil do kláštera, shromáždil všechny mnichy a odevzdal jim odpověď, kterou mu guru dal: „Jeden z vás je Mesiáš.“ Všichni se začali usmívat, dívali se jeden na druhého a v duchu si říkali: „Jak je to možné? Kdo z nás je Mesiáš? Jsi to snad ty, tvrdohlavče? Snad to jsi ty, který všechny pomlouváš? Nebo jsi to ty, který jsi nervózní a agresivní?“

Když nad tím takto přemýšleli, usmívali se nad odpovědí, kterou

jim guru dal, a nebrali ji vážně. Ale představený jim řekl: „Vy jste to nepochopili. Guru nás upozornil na jeden detail: Mesiáš mezi námi je v přestrojení, takže se může skrývat pod maskou zlostného nebo žárlivého mnicha a může působit i dojmem zločince. Vždyť se v evangeliu říká, že při posledním soudu se spravedliví, kteří budou stát po Ježíšově pravici, zeptají: 'Pane, kdy jsme tě viděli a kdy jsme ti posloužili?' A Ježíš jim odpoví: 'Když jste přišli do vězení, abyste navštívili zločince, to mě jste navštívili.' Pokud se mesiáš může přestrojit i za zločince, proč by nemohl být jedním z nás?"

Když to mniši slyšeli, začali nad tím přemýšlet. Začali se dívat jeden na druhého a uvažovali: „Co když právě on je Mesiáš?“ A když se navzájem požádali o nějakou službu a někdo nebyl ochoten ji udělat, najednou se ptali: „Co když právě on je Mesiáš?“ Když se dívali jeden na druhého, jakoby ten druhý byl Mesiáš, začaly se jejich postoje měnit. V klášteře zavládl pokoj a rozkvetla v něm láska. Mniši si začali vážit jeden druhého, pomáhali si a navzájem si sloužili. Když mladí lidé viděli mezi mnichy lásku, opět přicházeli a žádali o přijetí do kláštera. Mniši znovu sloužili slavnou liturgii a také poutníci přicházeli a navštěvovali klášter. Tajemství úpadku kláštera byl nedostatek lásky.

Všechno se změnilo, protože mniši v každém člověku, v každém bratrovi začali vidět Mesiáše. (Elias Vella, Ježíš - Lékař těla i duše)

CO MI BERE SVOBODU?

PŘÍLIŠ MNOHO STAROSTÍ...

V hlavě mi naskakuje, co všechno je třeba udělat. Kdy a kde mám být, kdy a kde mám co odevzdat, co je ještě potřeba zařídit.

Všechno považuji za důležité. Až příliš mě znepokojuje strach, abych na něco nezapomněl. Až příliš spoléhám na sebe. Ano, jistě: když zapomenu vyzvednout děti z kroužku, když odevzdám úkol v práci o něco později, když zaspím, když doma nebude plná lednička, když dítě bude mít o něco kratší tričko, nebo dokonce díru v koleni, když zapomenu napsat omluvku do žákovské nebo včas zaplatit skauta..., nebude to moc příjemné. Ale i kdyby se to stalo, svět nejspíš poběží dál.

Dobrý Ježíši, Ty víš, co je důležité. Ty víš, že často považuji za důležité i to, co takovou váhu nemá. Ty víš, že chci svoje povinnosti plnit dobře a svědomitě - ale že se jimi někdy až příliš zabývám. Příliš lpím na tom, abych někde neudělala chybu. Pomáhej mě slabé důvěře. Nedovol, abych propadla otrockému pocitu, že se o všechno musím postarat. Protože jedině Ty se o všechno staráš. Nedovol, aby mi hromada starostí bránila v tom vidět Tebe. Nedovol, aby se postavily mezi mě a Tebe. Nedovol, aby mi braly svobodu jít za Tebou.

(Kateřina Šťastná, KáPéZetka-ZOTROČENCE-aneb NEBUĎ OTROK!)

CO NÁS ČEKÁ V MĚSÍCI ŘÍJNU?

- **5. 10.** Ve Valašských Kloboukách se uskuteční konference o modlitbě chval a službě „Poslaný“, od 17:00 hod. mše svatá a poté večer chval. Více na www.credonf.cz.
- **9. 10.** V 19:00 hod. zveme do kostela na znovu vznikající otevřené modlitební společenství. Přijďte se společně modlit za kněze a naši farnost.
- **19. 10.** Od 19:00 hodin se v našem kostele uskuteční modlitba chval.
- Říjen je měsíc zasvěcený Panně Marii růžencové. Zveme děti každou středu k modlitbě svatého růžence.

Milí farníci, pokud víte o nějaké zajímavé křesťanské akci v naší nebo okolních farnostech a chcete se o to podělit s ostatními, můžete nám bližší informace zaslat na e-mailovou adresu zavrsacek@seznam.cz. Uvítáme zde i vaše svědectví a další podněty nebo návrhy týkající se našeho Závrského farníčku. Za vše předem děkujeme.

BŮH JE LÁSKA

V sobotu 14. září proběhla po dlouhé odmlce v našem kostele opět modlitba chval. Mládež z naší farnosti vybrala jako téma "Bůh je láska". Do potměšitého kostelíka mohli farníci přicházet již od 19. hodiny. V kostele je čekala nejrůznější místa, na kterých se mohli zastavit a rozjímat, např. nad Písmem svatým, ale i nad sebou samými. Chvály byly samozřejmě doprovázeny hudbou, ale i pročítáním nejrůznějších textů o Boží lásce. Modlíci se farníci mohli během chval přijít dopředu a nahlas se modlit k Pánu. Děkuje všem, kteří na modlitbu chval přišli a nebáli se Bohu vzdát chválu a dík. Věříme, že čas strávený v Boží přítomnosti pomohl každému duchovně se obohatit a pocítit náruč Boží lásky, která se nikdy pro nikoho nezavírá. Srdečně Vás tímto zveme i na další modlitbu chval, která se bude konat v sobotu 19. října od 19-ti hodin. Boží náruč je otevřená každému bez výjimky. Proto se nebojme přicházet a Boha chválit. Stejně jako člověk nemůže tvrdit, že se nemá za co modlit, tak také nemůže tvrdit, že nemá Boha za co chválit. Vždy se v našich srdcích něco najde, za co je třeba vzdát dík.

„Chvalte Hospodina, neboť je dobrý, Jeho milosrdenství trvá navěky.“

L.F

SVATÍ MĚSÍCE ŘÍJNA

SV. TEREZIE Z AVILY (15. 10.)

Svatá Terezie od Ježíše, též zvaná Terezie z Avily, byla španělská mystička a reformátorka karmelitánského řádu. Terezie byla dcerou rodičů obrácených ze židovství. Její matka Beatriz obzvláště usilovala o to, aby z její dcery vyrostla zbožná křesťanka. Terezii již od dětství fascinovaly životy svatých a ve věku sedmi let utekla z domova s bratrem Rodrigem, protože chtěla zemřít jako mučednice mezi Maury. Roku 1534 tajně odchází z domova a vstupuje

do karmelitánského kláštera Vtělení v Ávile.

V klášteře však začala trpět nemocí. Tvrdila, že během nemoci se pozvedla z nejnižšího stupně „vzpomínky“ do „zbožného ticha“ či dokonce „zbožné extáze“, která patří k dokonalému sjednocení s Bohem. V tomto posledním stupni, jak říkala, zažívala požehnané slzy. Jelikož chápala katolický rozdíl mezi smrtelným a lehkým hříchem, tvrdila, že pochopila hrůzu hříchu a vlastní povahu prvotního hříchu. Na den sv. Petra roku 1559 získala Terezie pevné přesvědčení, že se jí zjevil sám Ježíš Kristus v tělesné podobě, i když neviditelné. Tato zjevení trvala téměř bez přerušení více než dva roky. V jiném zjevení ji opakovaně probodl serafín rozžhavenou špičkou zlatého kopí srdce, čímž jí způsobil nevýslovnou bolest v oblasti ducha i těla. Vzpomínka na tuto událost jí sloužila jako zdroj inspirace po zbytek života a motivovala celoživotní napodobování Ježíšova života a utrpení shrnuté v mottu, které se s ní obvykle spojuje: „*Pane, nechej mě trpět, nebo zemřít*“.

Terezie je jedním z nejvýznamnějších autorů o vnitřní modlitbě a mezi autory mystické teologie zaujímá jedinečné místo. Ve všech pojednáních na toto téma mluví o osobních zkušenostech, které díky hlubokému vhledu a analytickým schopnostem byla schopná přesně vysvětlit. Její definice se objevuje v Katechismu katolické církve: „Vnitřní modlitba (oración mental), podle mého názoru, není nic jiného než důvěrný vztah přátelství, v němž člověk důvěrně hovoří s tím, o němž ví, že je jím milován“.

Atributy: planoucí srdce s písmeny IHS; anděl s ohnivým šípem, který probodává Terezii srdce; holubice

Patronka: španělských spisovatelů, prýmkářů, všech karmelitánských společenství, za milost moci se modlit, v duchovní nouzi, za vnitřní život, proti nemoci srdce a hlavy

SV. JAN PAVEL II. (22. 10.)

Svatý Jan Pavel II., vlastním jménem Karol Józef Wojtyła se narodil 18. května 1920 ve Wadowicích.

Byl polským katolickým duchovním, jenž se postupně stal pomocným biskupem (1958-1963), arcibiskupem krakovským (1964-1978), kardinálem (1967) a od 16. října 1978 až do své smrti prvním slovanským a po 455 letech prvním neitalským papežem. Papež Jan Pavel II. velmi intenzivně cestoval a přicházel do styku s různými jinými náboženstvími. Významně se podílel na mezináboženském dialogu s příslušníky jinověrných církví a přispěl k uvědomění a toleranci vůči ostatním náboženstvím, zvláště pak v případě ožehavého islámu. Ve funkci hlavy katolické církve výrazně podporoval mariánskou úctu. Během svých cest mnohokrát ukázal svoji oddanost Panně Marii, když navštívil mnohé jí zasvěcené chrámy. Jeho veřejná vystoupení přitahovala masy lidí. V den 64. výročí Zjevení Panny Marie ve Fatimě, 13. května 1981 byl při tradiční střední projížďce v papamobilu po Svatopetrském náměstí na Jana Pavla II. spáchán atentát. Jan Pavel II. připisoval své uzdravení a záchranu Panně Marii fatimské, neboť se shodovalo jak květnové datum, tak obsah tajemství, sděleného dětem v roce 1917. Francisco a Jacinta Marto byli jím slavnostně prohlášeni za ctihodné ve Fatimě dne 13. května 1989 a u té příležitosti nechal zasadit do korunky tamní sochy Panny Marie Růžencové projektil, který byl lékaři vyjmut z jeho těla po atentátu v Římě (jenž byl předpovězen 3. fatimským proroctvím). Vrátil se do Fatimy 13. května 2000, aby obě děti na místě zjevení blahořečil.

Jednou z jeho hlavních charakteristik se stal aktivní zájem o světové politické dění. Jeho význam v řešení otázek vztahu západního a východního bloku je nepřehlédnutelný, stejně jako jeho aktivní role v pádu komunistických režimů ve východní Evropě.

Za jeho pontifikátu bylo blahořečeno a svatořečeno mnoho významných osobností, mezi nimi i naše sv. Anežka Česká, sv. Zdislava z Lemberka, sv. Jan Sarkander, bl. Marie Antonína Kratochvílová, bl. Marie Restituta Kafková a bl. Metoděj Dominik Trčka.

Sv. Jan Pavel II. zemřel 2. dubna 2005. 27. dubna 2014 byl v Římě kanonizován papežem Františkem.

Spolupatron: Světových dnů mládeže

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA ŘÍJEN - OD PONDĚLÍ 30. 9. BUDOU VEČERNÍ MŠE SVATÉ OD 17:15

- 1. 10.** (ÚT) 17:15 Za rodinu Bečákovou, Kubišovou, Ritterovou, za duše v očistci, uzdravení rodových kořenů a za ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
- 2. 10.** (ST) 17:15 Za + manžele Švachovy, rodiče z obou stran, za + manžele Šebákovy a Boží požehnání pro živou rodinu, Ná 94
- 3. 10.** (ČT) 17:15 Za + rodiče Jana a Anežku Holbovy, rodiče Bělaškovy, prarodiče z obou stran, manžele Krčovy a za dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu, Ná 104
- 4. 10.** (PÁ) 7:00 Za živé a + členy Živého růžence
17:15 Za + Františka Janáče, + dceru, + syna, + rodiče, sourozence, + rodiče Fojtíkovy, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ná 17
- 5. 10.** (SO) 7:00 Za + rodiče Šenkeříkovy, + rodiče Macháčovy, ochranu a pomoc Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Macháčovou, NL 152
- 6. 10.** (NE) 7:15 Za + Aloise Kozubíka, + rodiče z obou stran, + příbuzné, za duše v očistci, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 18
9:00 Za + Jana Řeháka, manželku Boženu, rodiče z obou stran a za živou rodinu, Ná 137
10:30 Za farníky
- 7. 10.** (PO) 17:15 Za + Josefa Janíčka, za + rodinu Juřicovou, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu, NL 72
- 8. 10.** (ÚT) 17:15 Za rodinu Fojtíkovou a Matušů, za 25 let společného života, s prosbou o ochranu Panny Marie
- 9. 10.** (ST) 17:15 Za + Františka Fojtíka, manželku a rodiče z obou stran, za + Janu Čechovou a ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ne 37
- 10. 10.** (ČT) 17:15 Za + sestru, rodiče Kováčovy a Zimkovy a živou rodinu, Ne 49
- 11. 10.** (PÁ) 17:15 Za + rodiče Josefa a Marii Fojtíkovy, za + sestru Zdeničku a za + Josefa Krahulce a Boží požehnání pro živou rodinu Fojtíkovou, Ne 214
- 12. 10.** (SO) 7:00 Za + Františku Fojtíkovou, + manžela, za ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu Fojtíkovou, Ne 80
- 13. 10.** (NE) 7:15 Za + Aloise Zimka, rodiče a prarodiče, za + bratry Františka a Jana Fojtíkovy a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 231
9:00 Za + rodiče z obou stran a ostatní příbuzné, Ne 47
10:30 Za farníky
- 14. 10.** (PO) 17:15 Za + Miroslava Hrnčířika (1. výročí úmrtí), Ne 62
- 15. 10.** (ÚT) 17:15 Za + rodiče Annu a Františka Holbovy, za nedožítých 70 let syna Františka, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ne 215
- 16. 10.** (ST) 17:15 Za + Ludmilu Rebrovou, + rodiče Sívkovy, dva sourozence a za dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ná 144
- 17. 10.** (ČT) 17:15 Za + Marii Ptáčkovou (1. výročí úmrtí), Ná 151
- 18. 10.** (PÁ) 17:15 Za + Jarolíma Kolínka, za + rodiče Šenkeříkovy, 2 syny, + švagrovou a duše v očistci, Ne 255
- 19. 10.** (SO) 7:00 Poděkování Pánu Bohu za 40 let společného života, dar zdraví, za + rodiče z obou stran a ochranu Boží pro živou rodinu, NL 65
- 20. 10.** (NE) 7:15 Za + Zdeňka Kozubíka s prosbou o pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, NL 168
9:00 Za + manžela, + rodiče, + bratra Františka a ostatní příbuzenstvo, + rodiče Myšákovy, + syna Aloise s manželkou Marií, + dceru Marii, + manžele Koláčkovy, s prosbou o ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu, Ne 223
10:30 Za farníky
- 21. 10.** (PO) 17:15 Za Františka a Františku Bartošákovy, rodiče z obou stran, 2 zetě, dar zdraví, pomoc a ochranu Panny Marie, Boží požehnání pro živou rodinu, NL 69
- 22. 10.** (ÚT) 17:15 Za + Ladislava Ridošku, vnuka Jarečka, rodiče z obou stran, 2 švagry, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, NL 142
- 23. 10.** (ST) 17:15 Za + rodiče Zvonkovy, + vnuka Pavla, dceru Františku, 2 zetě a duše v očistci, Ne 284
- 24. 10.** (ČT) 17:15 Za + Josefa Trochtu (1. výročí úmrtí), za + manželku Anastázii, za dar věčného života, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ná 47
- 25. 10.** (PÁ) 17:15 Za + Jiřího Řeháka (1. výročí úmrtí) a za + rodiče, s prosbou o pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ná 115
- 26. 10.** (SO) 7:00 Za + rodiče Vaňkovy, bratra, manžela a 2 švagry, ochranu Panny Marie pro ž. rodinu Novákovou, Ne 298
- 27. 10.** (NE) 7:15 Za + rodinu Kolínkovou a Fojtíkovou a poděkování za dožití 70 a 65 let života a 45 let manželství a ochranu pro celou živou rodinu, Ne 8
9:00 Za + rodiče Naňákovy, + syna Františka, + vnučku Aničku, za duše v očistci a za ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu, Ne 197
10:30 Za farníky
- 28. 10.** (PO) 17:15 Za + Františka Lysáka a syna Františka
- 29. 10.** (ÚT) 17:15 Za + rodiče Matušů a Holbovy a ostatní + příbuzné, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny, Ná 11
- 30. 10.** (ST) 17:15 Za + Marii a Aloise Novákovy a rodiče z obou stran a za Františku Holbovou a syna, Ne 87
- 31. 10.** (ČT) 17:15 Poděkování za život + Aloise Holby (1. výročí úmrtí), + rodiče, bratra a švagra a za duše v očistci, Ne 242